

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 9Sk/40/2020
Identifikačné číslo spisu: 3019200489
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:3019200489.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Y. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXX/XXX, XXX XX T. F., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07. 10. 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sa/45/2019-60 zo dňa 3. septembra 2020, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 25Sa/45/2019-60 zo dňa 3. septembra 2020 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 25Sa/45/2019-60 zo dňa 3. septembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania postupu a zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07. 10. 2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie GR“).

2. Predmetnému súdnemu konaniu predchádzalo rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 9So/25/2017 zo dňa 24. 04. 2019, v rámci ktorého najvyšší súd zmenil výrok rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 12Sd/93/2016-53 zo dňa 24. 11. 2016 tak, že zrušil rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04. 05. 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. 08. 2016 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v dotknutom rozhodnutí konštatoval správnosť určenia miery poklesu a posúdenia zdravotného stavu žalobcu žalovanou, nesúhlasil však s aplikovaním § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003

Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Z.z.“) žalovanou a zaviazal ju v ďalšom konaní rozhodnúť v súlade s použitím § 263b ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988. Následne, žalovaná vydala nové rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 01. 07. 2019 a č. XXX XXX XXXX X - II. zo dňa 01. 07. 2019, voči ktorým sa žalobca odvolal, a tak rozhodol generálny riaditeľ žalovanej napadnutým rozhodnutím GR.

3. Správny súd po preskúmaní obsahu súdneho a administratívneho spisu uviedol, že preskúmané napadnuté rozhodnutie GR a správneho orgánu I. stupňa, vrátane postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu sú v súlade s platnou právnou úpravou, a teda sú vecne správne a zákonné. Ďalej uviedol, že skutkové okolnosti, týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia žalobcu boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi žalovanej, ktorí vo svojich posudkoch vyhodnotili všetky zdravotné postihnutia na základe objektívnych záverov odborných lekárskech vyšetrení, ktorým sa žalobca podrobil.

4. Správny súd konštatoval, že napriek odporúčaniu najvyššieho súdu s aplikáciou § 263b ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988, nemožno aplikovať tieto ustanovenia, vzhľadom na to, že z administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že dňa 03. 06. 2004 bola zrealizovaná lekárska prehliadka, z ktorej vyplynulo, že žalobca je naďalej invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalobcovi bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa právnych predpisov účinných pred 01. 01. 2004 a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola viac ako 40 %, ale najviac 70 %, uvedený dôchodok sa v súlade s § 263 zákona č. 461/2003 v znení zákona č. 186/2004 Z. z. naďalej vyplácal v sume, v akej patril do zistenia poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Správny súd tak vyvodil, že v období od 01. 01. 2004 do 30. 09. 2006 bolo žalobcovi preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení účinného do 18. 07. 2006, a preto bolo potrebné postupovať podľa § 263 ods. 1 a 2 (účinného do 18. 07. 2006) a § 263a ods. 1 písm. c) a ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

5. Podľa názoru správneho súdu žalovaná správne skúmala splnenie podmienok nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 a zároveň invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení, s tým, že žalobca bude mať nárok len na jeden invalidný dôchodok, a to na ten, ktorý bude vo vyššej sume a nárok na dôchodok v nižšej sume zanikne. Správne orgány tak postupovali správne aj pri poslednom posudzovaní dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu žalobcu, ktoré sa uskutočnilo dňa 27. 06. 2019, o čom bol spísaný odborný lekársky posudok, v rámci ktorého bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobcu na 50 %. Na základe toho posudku, tak žalovaná vydala rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 01. 07. 2019 a č. XXX XXX XXXX X - II. zo dňa 01. 07. 2019

6. Záverom správny súd konštatoval, že námietky žalobcu vychádzajú len zo subjektívneho presvedčenia o nesprávnom posudzovaní žalobcu žalovanou, avšak tieto námietky objektívne nevyvolávajú pochybnosti o náležitom odbornom posúdení jeho zdravotného stavu, ani o správnej aplikácii príslušných zákonných ustanovení. Žalobca zároveň nepreukázal, že jeho zdravotný stav sa od posledného prehodnotenia zmenil, jeho námietky nesmerovali ani voči správnosti odborných posudkov o invalidite alebo iných lekárskech posudkov, ale žiadal len navýšenie sumy invalidného dôchodku z čias pred tým, ako boli uskutočnené jeho operácie, teda pred zmenou jeho invalidity, pretože správne orgány postupovali správne, ak nanovo posúdili jeho nárok na dávku a vypočítali výšku dôchodku k dátumu zmeny. Žalobca tak už nie je invalidný podľa § 29 zákona č. 100/1988 v znení neskorších predpisov a zároveň žalobcovi podľa § 112 ods. 6 zákona o sociálnom poistení odňali invalidný dôchodok.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené, správny súd žalobu žalobcu v zmysle § 190 SSP zamietol a žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov súdneho konania.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku správneho súdu

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podaním zo dňa 19. 10. 2020. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, nakoľko je presvedčený, že žalovaná ho riešila nespravodlivo.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol obdobné námietky ako v podanej žalobe týkajúce sa najmä nesúhlasu s určením sumy čiastočného invalidného dôchodku po prehodnotení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť po druhej operácii a zhodnotení zdravotného stavu posudkovým lekárom žalovanej na 45 %. Sťažovateľ ďalej namieta, že žalovaná mu mala vyhovieť a invalidný dôchodok mu mali len upraviť a nie vypočítať nanovo, ako by mu invalidný dôchodok zanikol. Žalovanú tak žiadal o vyplácanie invalidného dôchodku v sume 147.07 eur, ktorý poberal v takej výške do roku 2011. Uvedenú sumu žiadal vyplácať od 04. 05. 2016 spolu s valorizáciou za dané obdobie do súčasnosti.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

10. Žalovaná využila svoje právo a na základe zaslanej výzvy správneho súdu sa vyjadrila ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 01. 12. 2020.

11. Vo svojom vyjadrení uviedla, že dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľa nepovažuje za opodstatnené a vo vzťahu k predmetu konania, ako aj k námietkam sťažovateľa uvedených v žalobe sa písomne vyjadrila už vo svojom vyjadrení zo dňa 03. 12. 2019, a týchto skutkových a právnych dôvodov sa pridrižiava v celom rozsahu.

12. Záverom žalovaná navrhla kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a sťažovateľovi nepriznal nárok na náhradu trov konania na kasačnom súde.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava SR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zákona č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

14. Podľa § 101e ods. 1 a 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

15. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 11 písm. h) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal v rozsahu námietok sťažovateľa bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

16. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 25Sa/45/2019 - 60 zo dňa 3. septembra 2020, ktorým správny súd podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu ako nedôvodnú.

17. Predmetom preskúmovacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07. 10. 2019, ktorým generálny riaditeľ žalovanej podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X -I. zo dňa 01. 07. 2019. Sociálna poisťovňa,

ústredie ako prvostupňový orgán rozhodnutím zo dňa 01. 07. 2019 podľa § 263 ods.1 a § 112 ods. 2 a 6 zákona o sociálnom poistení rozhodla, že od 18. 06. 2016 sťažovateľovi odňala invalidný dôchodok a zároveň podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a podľa § 37 zákona č. 100/1988 rozhodla, že od 18. 06. 2016 žalobcovi priznala čiastočný invalidný dôchodok v sume 88, 90 eur mesačne.

18. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach.

19. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu správneho súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, z ktorých dôvodov ich ďalej neopakuje a na ne len poukazuje.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

20. Predmetom preskúmania je rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a v celom rozsahu potvrdené rozhodnutie žalovanej o priznaní čiastočného invalidného dôchodku vo výške 88, 90 eur od 18. 06. 2016 a zároveň odňatie invalidného dôchodku od 18. 06. 2016, ktorého nezákonnosť sťažovateľ namietal z dôvodu ním tvrdeného nesprávneho výpočtu výšky čiastočného invalidného dôchodku a nezákonného opätovného posúdenia nároku sťažovateľa na čiastočný invalidný dôchodok. Sporným medzi účastníkmi ostal výpočet výšky dôchodkovej dávky a opätovné posúdenie nároku na dôchodkovú dávku. Kasačný súd túto spornú otázku považoval za zásadnú, a preto predovšetkým na ňu zameral svoju pozornosť.

21. Z administratívneho spisu žalovanej mal kasačný súd preukázané, že sťažovateľ bol v období od 16. 05. 1996 do 18. 12. 1996 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 100/1988; od 01. 04. 1998 bol opätovne poberateľom čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 (MPSVZČ - 60 %). Dňa 03. 06. 2004 na základe kontrolnej lekárskej prehliadky bol naďalej považovaný za poberateľa čiastočného invalidného dôchodku a bola mu stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) o 45 % v porovnaní so zdravou osobou. Dňa 17. 05. 2007 bola opätovne vykonaná kontrolná lekárska prehliadka a sťažovateľ bol aj naďalej čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb. Dňa 04. 02. 2009 bola vykonaná kontrolná lekárska prehliadka, ktorej výsledkom bolo, že sťažovateľ bol naďalej čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb.. Dňa 01. 06. 2011 na základe sťažovateľovej žiadosti o prehodnotenie zdravotného stavu sťažovateľa bola prehodnotená MPSVZČ a od 04. 02. 2011 bol čiastočne invalidného uznaný za invalidného podľa zákona č. 100/1988 Zb., a zároveň jeho zdravotný stav bol posúdený aj podľa zákona o sociálnom poistení a bol uznaný za invalidného aj v zmysle tohto zákona (MPSVZČ - 75 %). Dňa 29. 01. 2014 pri kontrolnej lekárskej prehliadke bolo zistené, že invalidita naďalej trvá (MPSVZČ - 75 %) podľa zákona č. 100/1988 Zb. a zákona o sociálnom poistení. Dňa 29. 02. 2016 bola vykonaná opätovná kontrolná lekárska prehliadka, na ktorej bolo zistené, že žalobca už nie je invalidný podľa zákona č. 100/1988, ale od 29. 02. 2016 je opätovne čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 a zároveň je invalidný podľa zákona o sociálnom poistení (MPSVZČ - 45 %, vplyv na uvedenú zmenu malo najmä zlepšenie zdravotného stavu po operácii srdca). Na základe kontrolnej lekárskej prehliadky zo dňa 06. 06. 2019 (v znení opravenej lekárskej správy zo dňa 27. 06.

2019) sťažovateľovi bola zvýšená MPSVZČ o 5 %, t. j. celkovo 50 % a bol teda invalidný podľa zákona o sociálnom poistení a čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb.

22. V poslednom lekárskom posudku zo dňa 06. 06. 2019 (v znení opravnej lekárskej správy zo dňa 27. 06. 2019) bolo skonštatované, že sťažovateľ je od narodenia sledovaný kardiológom pre vrodenú srdcovú vadu, dňa 11. 03. 2013 operáciou náhrada pulmonálnej chlopne biologickou protézou pre závažnú pulmonálnu regurgitáciu. Po operácii stav zlepšený a naďalej sledovaný kardiológom, s dobrou funkciou ľavej komory EF 60 %, bez známkov pľúcnej hypertenzie. Je v sledovaní neurológa pre bolesti driekovej chrbtice s radikulárnym syndrómom L/S1 vľavo. V marci 2018 bol hospitalizovaný na neurologickom oddelení pre ťažkosti s chrbticou. V auguste 2018 bol na ožono terapii s pozitívnym efektom. Termín ďalšej kontrolnej prehliadky bol určený na február 2022. Rozhodujúce pre zdravotné postihnutie v zmysle lekárskeho posudku bol stav sťažovateľa po srdcových operáciách. „Z posudkového hľadiska, na základe doložených odborných vyšetrení, je zdravotný stav z kardiologického hľadiska bez zhoršenia. Zvýraznili sa bolesti driekovej chrbtice s radikulárnym dráždením.“ Z dôvodu bolesti driekovej chrbtice, posudkový lekár navýšil MPSVZČ o 5 %, t. j. celkovo 50 %.

23. V zmysle § 7 písm. a) zákona č. 100/1988 z dôchodkového zabezpečenia sa poskytujú dávky...invalidný, čiastočný invalidný dôchodok.

24. V zmysle prechodného ustanovenia § 263 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqgazv6nbwgexhaylsmftxeylgfuzdmmy>> ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 18. 07. 2006, invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 01. 01. 2004, sa považujú po 31. 12. 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. 12. 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. 12. 2003.

25. Podľa § 263 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqgazv6nbwgexhaylsmftxeylgfuzdmmy>> ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení platnom do 18. 07. 2006, trvanie invalidity na nárok na invalidný dôchodok uvedený v ods. 1

<<https://www.aspi.sk/products/lawText/1/56345/1/ASPI%253A/461/2003%20Z.z.%2523263.1>> Sociálna poisťovňa preskúma podľa tohto zákona pri kontrolnej lekárskej prehliadke určenej pred 1. januárom 2004 s lehotou jej uskutočnenia po 31. decembri 2003. Trvanie invalidity podľa tohto zákona Sociálna poisťovňa preskúmava aj vtedy, ak poberateľovi invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 pri kontrolnej lekárskej prehliadke konanej pred 1. januárom 2004 nebola určená lehota jej ďalšieho uskutočnenia po 31. decembri 2003. Po preskúmaní trvania invalidity sa nárok na výplatu invalidného dôchodku a čiastočného invalidného dôchodku, ktoré sa od 1. januára 2004 podľa odseku 1 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/1/56345/1/ASPI%253A/461/2003%20Z.z.%2523263.1>> považujú za invalidný dôchodok, posudzuje podľa predpisu účinného od 1. januára 2004.

26. Podľa § 263b ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistencovi, ktorému bol priznaný invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, tento dôchodok sa mu vypláca k 1. októbru 2006 a v období od 1. januára 2004 do 30. septembra 2006 nebolo mu preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/1/56345/1/ASPI%253A/461/2003%20Z.z.%2523263.2>> účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa po 30. septembri 2006 preskúmava trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a rozhoduje o nároku na invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. To platí aj vtedy, ak dôjde k zmene invalidity poistenca na čiastočnú invaliditu alebo k zmene čiastočnej invalidity poistenca na invaliditu. Sociálna poisťovňa rozhodne podľa druhej vety bez žiadosti.

27. Vychádzajúc z právnej úpravy zákona č. 100/1988 Zb. týkajúcej sa dôchodkových dávok, kasačný súd poukazuje na to, že zákonodarca rozlišoval medzi invalidným dôchodkom a čiastočným

invalidným dôchodkom. Kasačný súd, tak súhlasí s právnym názorom žalovanej, že v danom prípade ide o dve samostatne dávky. Podmienky nároku na invalidný dôchodok (§ 29) a podmienky nároku na čiastočný invalidný dôchodok (§ 37) upravujú rozdielne ustanovenia zákona č. 100/1988 Zb. V prípade, ak dôjde k zániku invalidity alebo zániku čiastočnej invalidity alebo naopak, je potrebné vždy nanovo posúdiť nárok na novú dôchodkovú dávku a vypočítať invalidný dôchodok/čiastočný invalidný dôchodok k dátumu zmeny, a to v súlade s právnou úpravou zákona č. 100/1988 Zb., resp. zákona o sociálnom poistení. Naopak zákon o sociálnom poistení pozná len invalidný dôchodok. V priebehu obdobia od roku 1996 do 2019, sťažovateľ absolvoval niekoľko kontrolných lekárskech prehliadok, na ktorých sa posudzoval jeho zdravotný stav a s tým súvisiaca MPSVZČ. V priebehu uvedeného obdobia bolo postavenie sťažovateľa niekoľkokrát zmenené, resp. jeho MPSVZČ sa menila. Túto skutočnosť žalovaná musela zohľadňovať v dávkovom konaní.

28. Sťažovateľ v podanej žalobe, ale rovnako aj v kasačnej sťažnosti namieta najmä to, že ak sa mu zmenila MPSVZČ zo 75 % na 45%, jeho suma by mala byť vo výške dôchodkovej dávky, ktorú poberal pred tým, ako mu bola určená MPSVZČ o 75 %, t. j. 147,07 eur. Vzhľadom na túto námietku, kasačný súd poukazuje na to, že v rámci kontrolnej lekárskej prehliadky zo dňa 29. 02. 2016, posudkový lekár určil, že od 29. 02. 2016 sťažovateľ už nie je invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb., preto mu bol tento invalidný dôchodok odňatý, avšak súčasne boli splnené podmienky nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa zákona č. 100/1988 Zb. a invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Kasačný súd konštatuje, že v sťažovateľovom prípade, došlo k zániku nároku na invalidný dôchodok, ale nárok na čiastočný invalidný dôchodok mu po odňatí invalidného dôchodku vznikol v zmysle zákona č. 100/1988 Zb., z ktorého dôvodu žalovaná správne opätovne prehodnotila nárok sťažovateľa na čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. a invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení. Výška čiastočného invalidného dôchodku ku dňu 29. 02. 2016 podľa zákona č. 100/1988 Zb. je 88,90 eur a suma invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení je 80,30 eur mesačne, preto patrila sťažovateľovi dôchodková dávka vo vyššej sume, t. j. výška čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. Na základe kontrolnej lekárskej prehliadky zo dňa 27. 06. 2019 bola posudkovým lekárom určená MPSVZČ sťažovateľa o 50 % a bol uznaný naďalej za čiastočne invalidného podľa zákona č. 100/1988 Zb. a za invalidného podľa zákona o sociálnom poistení. Vzhľadom na percentuálnu zmenu sťažovateľovej MPSVZČ oproti zdravej osoby, bolo potrebné opätovne prehodnotiť aj sťažovateľov nárok na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení a nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. Výška čiastočného invalidného dôchodku ku dňu 06. 06. 2019 podľa zákona č. 100/1988 Zb. je 101,20 eur a suma invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení je 105,70 eur mesačne, preto patrila sťažovateľovi dôchodková dávka vo vyššej sume, t. j. výška invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Na základe vyššie uvedeného, kasačný súd konštatuje, že vzhľadom na to, že nárok sťažovateľa na dôchodkovú dávku sa posudzoval v rôznych obdobiach a vždy so zohľadnením aktuálnych podkladov pre výpočet konkrétnej dôchodkovej dávky, nie je možné sťažovateľovi priznať takú sumu dôchodkovej dávky, ktorá mu bola priznaná v roku 2011 a skôr, ak sa posudzovanie nového nároku vykonalo v roku 2016, prípadne 2019, keďže v predmetnom období bola iná výška jednotlivých dôchodkových dávok a pri výpočte predmetného nároku boli zohľadnené iné právne a skutkové skutočnosti, ako pri výpočte nového nároku v roku 2016 a v roku 2019.

29. Vo vzťahu k aplikácii § 263b ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988, ktorou zaviazal najvyšší súd v spomínanom rozhodnutí sp.zn. 9So/25/2017 zo dňa 24. 04. 2019 žalovanú, kasačný súd rovnako ako správny súd a žalovaná, mal za preukázané, že aplikácia predmetných ustanovení nie je dôvodná a to z toho dôvodu, že predmetné ustanovenia nemožno aplikovať na prejednávany prípad, pretože nie sú splnené podmienky v nich uvedené. Hlavným dôvodom ostáva, že žalovaná od 01. 01. 2004 do 30. 09. 2006 vykonala kontrolnú lekársku prehliadku so sťažovateľom z dôvodu posúdenia jeho zdravotného stavu a prípadného určenia jeho MPSVZČ (z administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že kontrolná lekárska prehliadka bola vykonaná dňa 03. 06. 2004, z ktorej vyplynulo, že sťažovateľ je naďalej invalidný podľa zákona o sociálnom poistení a čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb.).

30. Kasačný súd mal tak za preukázané, že v dotknutom období došlo k preskúmaniu trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 zákona o sociálnom poistení účinnom do 18. 07. 2006 a § 263a ods. 1 písm. c) a ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

31. Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 7So/5/2011 zo dňa 25. 10. 2011, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť a posúdenie splnenia zdravotnej podmienky pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho poistenia (zabezpečenia) je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.“

32. Vychádzajúc z uvedeného vyššie kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa proti rozsudku správneho súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. O nároku na náhradu trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa ust. § 467 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 167 ods.1 a ust. § 168 ods.1 SSP tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže žalobca v tomto konaní nebol úspešný a u žalovanej nezistil splnenie zákonnej podmienky pre priznanie nároku na náhradu trov konania v zmysle § 168 ods.1 SSP.

34. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

